

[Larsen-Ledet]

dom 2: 3 mill. kr., får 45.000 kr. i tilskud. Ejendom 3: 10 mill. kr., får 150.000 kr. Man får rentetilskud, enten man skylder 70 pct., 100 pct. eller 120 pct. af værdien af sine erhvervsaktiver. Man får ens rentetilskud, enten man har et skattemæssigt underskud på 200.000 kr., eller man har et overskud på 200.000 kr. Hvis gæld og erhvervsaktiver er af samme størrelse, er 6 pct.s rentetilskud lig med 1½ pct.s tilskud til den totale gæld, til den totale forrentning. Og 1½ pct.s nedsættelse er åbenbart det, regeringen er kommet frem til som rimeligt til de landmandsfamilier, som er på nulstadiet, som ikke har fem øre i erhvervsformue, som under krisen har mistet både opsparing og erhvervsformue, som er dygtige, som er en del af et nøgleerhverv, der holder mange hjul i gang i håndværk, handel og industri.

Vi opfatter forslaget som noget, der skal forhandles om, og vi vil også gerne stille nogle spørgsmål til landbrugsministeren. Vil landbrugsministeren og regeringen være med til, at der kan foretages en omfordeling af midlerne, så vi kan kanalisere de sparsomme midler hen til de landmandsfamilier, som har størst behov, og som hermed kunne få en chance for at overleve krisen? Altså et eller andet trangskriterium.

Jeg vil også gerne spørge, om man vil gå ind for, at K-lånene kan fortsætte, og at renten kan nedsættes. Jeg vil gerne spørge landbrugsministeren, om landbrugsministeren og regeringen vil gå ind for, at loven om negativ indkomstskat kan forlænges, ikke mindst af hensyn til svineproducenterne, som i 1983 får betydelige underskud. Jeg vil gerne spørge regeringen og landbrugsministeren, om man vil være med til at drøfte en alternativ mulighed for rentesanering, en form for statslån med lav rente og en indeksering bl.a. efter landbrugets indtjeningsmuligheder. Og så de 30 mill. kr. til mindre brug: hvordan tænkes det beløb anvendt?

Det radikale venstre påskønner absolut regeringens omkostningsdæmpende politik, som også for landbruget er værdifuld, men det klarer ikke problemerne for de landmænd, som har store faste og højt forrentede lån.

Det radikale venstre vil være med til at drøfte og gennemføre en rentetilskudsordning og også drøfte, hvordan den ordning bør praktiseres. Situationen hos mange land-

mandsfamilier forpligter folketinget til, at vi hurtigt forhandler os frem til en løsning. Vi er parate til at møde op i landbrugsudvalget hver dag fra nu af og til 3. juni for at bidrage til en rimelig løsning.

Tinning (VS):

I og for sig kunne jeg nøjes med at sige, at vi i VS ikke vil røre ved disse her to lovforslag med en ildtang, men jeg vil alligevel sige noget mere om det, ikke mindst fordi vi nu har hørt alt det her med landbruget mig frem og tilbage og Danmark mig frem og tilbage og landbruget som en god forretning for Danmark, og hvad ved jeg. Og også fordi landbrugsministeren jo ikke bare har den sædvanlige pæne pen fremme, men virkelig har leveret nogle armsving i fremsættelsestalen, som sandelig må kunne give lidt sus i hvert fald. Vi får at vide, at der nu bliver lavet noget, som skal skabe grundlag for, at landbruget fremover kan klare sig selv og oven i købet genvinde sin dynamik – vi får denne her med, at der er brug for et frit og selvhjulpent erhverv og sådan noget. Det, jeg gerne vil vide noget mere om, er, hvad landbrugsministeren forestiller sig der skal til ud over det her. Hvad skal der til ud over det her og så nogle ændringer på skatteområdet – som er omtalt – før vi når frem til et landbrug, som fremover kan klare sig selv? Jeg mener, det er dybt naivt at forsøge at bilde os selv og hinanden – det kan gå an, for det er der ikke så mange der hører efter – men også befolkningen ind, at vi er lige ved at være derhenne, hvor vi får lavet et landbrug, der klarer sig selv, bare fordi vi over otte år hælder 400–450 mill. kr. i det, bare fordi vi nu bruger mellem 2,4 og 2,7 mia kr. og så i øvrigt kigger lidt skråt opad og håber det bedste og går ud fra, at der nok sker et eller andet.

Tilsyneladende mener landbrugsministeren, at landbrugspolitiske løsninger kan man finde frem til ved at diskutere økonomi og hælde penge ned i nogle huller. Immervæk er man nødt til at diskutere naturgrundlaget for landbrugsproduktionen – altså hvis vi skal snakke, og det gør landbrugsministeren i øvrigt så sødt med langsigtede løsninger og sådan noget – for vi må have at vide: er der ikke noget med naturgrundlaget for produktionen? Er der ikke en slags økonomisk soli-